

Vánoce

Den před vánocemi byl strašný frmol. Museli jsme přivést babičku a dědu. Ti měli totiž doma cukroví. Taky mne čekalo to nejnudnější na světě, uklízení mého pokoje. Ale pravda je, že mi s tím babička vždycky pomůže. Máma vařila až se z ní kouřilo, táta balil dárky jak na běžícím pásu. Druhá babička pekla vánočky. Dědové koukali na telku a můj brácha bojoval na počítači. Možná bych měla změnit pohlaví. Večer jsme se už všichni koukali na telku, akorát brácha pořád ještě bojoval na počítači. V den vánoc jsme zdobili stromeček. Skoro všichni se do zdobení stromečku zapojili, krom bráchy, který ještě pořád bojoval na počítači. Odpoledne jsme se všichni hezky oblékli a zasedli ke svátečně prostřenému stolu. Děda přečetl z Bible o narození Ježíška a hned potom se mohlo začít jíst. Mňam! Rybí polévku a kapra s bramborovým salátem. Všichni už dávno dojedli, jenom táta si pořád přidával. Né, že bych mu to nepřála, ale už jsem byla velmi netrpělivá. Znovu natáhl ruku a vybíral si porcičku, tu nebo tadytu. Ouvej, ouvej. Ale další porci si už nenandal. Smutně si povzdechl: “už to není to co za mlada“ a odložil příbor. Moc se mi v tu chvíli ulevilo, podívala jsem se na ostatní a viděla jsem, že se neulevilo jenom mě. Hurá! Zazvonil zvoneček a mohlo se jít ke stromečku. Ale to se ještě nemohou rozbalovat dárky. Nejdříve se musí odzpívat koledy. Po rozdání textů a brýlí jsme si zazpívali Tichou noc a Narodil se Kristus Pán a já si mohla vystříhnout Rolníci, rolníci od Ozzáka. Konečně jsem mohla rozdat dárky. Babičky a dědové popíjeli Garone, táta pivo a jenom já džus. Brácha po rozdání dárků běžel k počítači a hned potom za slečnou. Byla jsem ráda, že se dárky ode mne líbily všem. Dokonce i brácha byl spokojený. Docela jsem byla spokojená i já s dárky, když zapomenu na ty vyukový cédečka. Myslím si, že jich bylo nerozumně moc. Pak tam byl ještě jeden balíček s mým jménem. Otevřela jsem ho s nadšením. Podívala jsem se dovnitř.

Děs, přestala jsem dýchat a nevěřila svým očím. Interaktivní kurs němčiny na počítač i se slovníkem! Chvilku jsem zírala na němčinu spolu se slovníkem. Potom jsem s nadějí koukla na členy naší rodiny - nic. Doufala jsem, že by mohlo mezi němčinou a někým z naší rodiny vzniknout citové pouto. Protože jsem slyšela, že k citové vazbě může dojít i po delší době, položila jsem němčinu se slovníkem zpátky pod stromeček. Byla tam tři dny a nic. Vůbec se nesnažila, aby jí někdo chtěl. Rodiče mi pořád říkali, že mám pod stromečkem ještě dárek a tak jsem nemilou němčinu vzala a strčila jí do šuplíku, který vůbec neotvírám. Brácha mě ale upozornil, že jsou v němčině uvnitř kvalitní sluchátka. A tak jsem si řekla, že jsem vlastně k vánocům dostala dost dobrý sluchátka s mikrofónem a hned jsem byla spokojenější. Ony ty sluchátka taky nevydrží věčně a uče se interaktivní němčinu bez sluchátek - to nejde, určitě!